

Kerst 2015

Ik denk dat er sinds de schepping niet zo'n explosie van licht vanuit de hemel geweest is, als in die nacht. Gods aanwezigheid spat er van af. Een engel die, terwijl het nacht is, alles om zich heen in het licht zet. Een enorm leger van engelen dat plotseling verschijnt en uitbundig aan het zingen is. En dan uiteindelijk, het lijkt niet bijzonder, zien de herders een baby. Een baby'tje. Zo snel en heftig als het licht aanging, lijkt het weer uit te gaan. Weg engelen, weg licht, weg gezang. Alleen een baby met zijn ouders in stal.

Maar juist die baby is de echte explosie van liefde van God. Het is Gods Zoon die we daar zien, in dat kind. Het is klein, onooglijk, maar deze gebeurtenis verandert de wereld blijvend. Het is een totale omwenteling van de geschiedenis. Het belooft een einde aan onrecht, lijden, verdriet en dood.

Wij kunnen veel, maar er is veel wat we niet kunnen. We kunnen bijvoorbeeld het onrecht niet uitbannen. Machthebbers die met geweld regeren maken ons machteloos, vluchtelingenstromen overspoelen onze zorgvuldig opgeworpen welvaartsdijkjes. En wat zijn we betrokken op anderen met onze sociale netwerken op onze mobieltjes. Maar we kijken naar beneden in plaats van om ons heen. We kijken zelfs niet naar onszelf.

Het kerstevangelie gaat niet over "het" onrecht, maar over onrecht wat ik veroorzaak. Niet over "de" zonde, maar over de momenten dat ik het laat afweten. Niet over "het" geweld, maar over mijn drift en lelijke woorden. Niet over "de" zakkenvullers, maar over "mijn" gevulde zakken.

Want onder mijn laagje liefde, vriendelijkheid en beschaafdheid, schuilt iets anders. Iets dat ineens gemeen uithaalt naar een ander. Iets dat van een teleurstelling haat maakt. Iets dat van verdriet bitterheid kan maken. Iets wat van plezier naar totale losbandigheid kan gaan. Iets wat angst of zinloosheid omzet in zelfhaat. En zelfs iets in mij wat mijn Schepper aan de kant zet.

En dat iets in mij, dat dit soort dingen allemaal kan, ... dat ben ikzelf. Ik kan dat allemaal zelf.

Kijk, en dáárvoor kwam de Zoon van Gods naar de aarde. Voor ons, voor u, voor mij. Om mij te verlossen van mijzelf. Voor dit hoopje frustratie, egoïsme, krampachtigheid, angst en haat, dat het regelmatig is.

Is het niet bijzonder? Wat ziet God toch in mij? Ik denk niks. Maar zijn liefde is zo groot dat hij mij niet zo kan laten. Hij wil daar iets anders mee. Hij wil iets anders met ons, met de wereld. Hij gaat mij helpen en mij veranderen. Sterker nog, ... hij zal zelfs zeggen, dat heb je goed gedaan, jongen, meisje.

Dit kindje van Jozef en Maria, ... is het grote begin! Deze baby wordt de man die ons af gaat helpen van onze tekortkomingen. Dit kind is de namelijk de Zoon van God.

Wanneer u wilt weten hoe deze geschiedenis afloopt, vraag het dan vanavond nog aan de mensen om u heen.

En wanneer je vol bent van geluk over wat God u door dit kind heeft willen geven, praat er dan vanavond al over met de mensen om u heen.

Laat de mensen om u heen delen in het grote geluk dat u kreeg: U heeft een nieuw leven gekregen, een tweede kans, dankzij deze kleine baby. U mag het leven samen met Jezus gaan leven.

In welke persoonlijke omstandigheid u ook verkeerd:

Ik wens u de blijdschap van een leven met Jezus toe.

Een gezegend kerstfeest.

